

Wie heeft er niet één van “Van Bosheide” in Wilp?

Ineke van der Vegte - van Asselt

Er lag nog een uitnodiging van Evert Jan van Bosheide en zijn vrouw om een keer te komen kijken en praten bij hen thuis in Wilp. Nu niet zoals de vorige keer over de oudste fiets van Nederland” (zie artikel in Kroniek nummer 4, 2016) maar over de schilderijen van Andries, zijn vader.

Andries Joannes Jurrien van Bosheide (1882-1995) was huisschilder en kunstschilder te Wilp. Hij had een goede vakopleiding genoten, was zelfs in Antwerpen op een schilderschool geweest. Leerlingen genoten daar een brede opleiding. Naast materialenkennis en kennis over pigmenten in verf, leerde men bijvoorbeeld ook zelf verf maken. Andries had een brede vakopleiding gevolgd en hij werd huisschilder maar ook kunstschilder. Als huisschilder heeft hij veel op De Lathmer en op De Poll gewerkt.

Een bijzondere vaardigheid was het schilderen met marmereffect. Het beschilderde hout, bijvoorbeeld de lambrisering in een gang, was bijna niet te onderscheiden van echt marmer.

*Adndries van Bosheide
in 1920*

*Het huis van Andries van
Bosheide aan de Rijksstraat-
weg 41 in Wilp.*

*Het bordje met no. 47 heeft
betrekking op de hoogteme-
ting in 1952.*

Een houteffect kon ook met deze speciale schildertechniek bereikt worden: wat geen hout was, leek toch hout! Men vond dat mooi en wilde dat graag in de keuken hebben. Vaak werden er ook nog zonnebloemen bij geschilderd. “Nu plakken we vliesbehang op dat soort muren of behang wat op oude muren lijkt,” zegt Evert Jan glimlachend.

Daarnaast beschilderde hij veel boerenwagens, koetsjes en karren prachtig lakzwart met gouden randen en biesjes. Het waren pronkstukken voor de boeren, waarmee men in de eerste plaats naar de kerk ging. Maar ook als men op bezoek of naar feesten ging werden die prachtig glimmende wagens gebruikt.

Tijdens de oorlog werd Andries gedwongen rode kruizen op legerauto's te verven. Zo'n bevel weigeren zou hij zwaar moeten bekopen. Gelukkig heeft hij niet vaak zo'n opdracht opgelegd gekregen. Als huisschilder had hij niet veel werk in de laatste oorlogsjaren. Hij kon toen met zijn grote hobby, schilderen als kunstschilder, nog wat verdienen. Hij werd regelmatig gevraagd een schilderij te maken van een plek in Wilp of zomaar een mooi landschap. Die dienden dan als cadeaus die mensen elkaar gaven; bijvoorbeeld bij een 25 jarig huwelijk. Op die manier zijn er heel wat 'Van Bosheides' in Wilpse huiskamers en huizen terecht gekomen en kregen daar vaak

Wintertafereel, A.J.J. van Bosheide

Gezicht op Wilp, A.J.J. van Bosheide

lange tijd een ereplaats aan de muur. “Maar misschien zijn enkele daarvan van oom Herman. Herman van Bosheide, een broer van vader, hij woonde in Hengelo (Overijssel) en werkte ook in Wilp en zelfs in Amerika.”

Evert Jan van Bosheide heeft nog enkele van zijn vaders schilderijen. Hij kijkt momenteel graag naar een prachtig boslandschap dat hij thuis in de kamer heeft hangen.

Eén keer heeft Evert Jan een schilderij van zijn vader teruggekregen. De nakomelingen van de oorspronkelijke bezitter

hadden niet zoveel belangstelling voor het schilderij.

Evert Jan doet bescheiden over zijn eigen talenten wat het schilderen betreft. Maar hij pakt nog graag een kwast en verf en werkt aan een schilderij. Nu zijn fysieke toestand hem beperkt om boven te gaan werken, waar veel ruimte is, zit hij op een genoeglijk plekje achter de keuken. Maar wel met het mooie bord “schildersbedrijf Van Bosheide” boven hem aan de muur en heel mooie herinneringen aan zijn schildersbedrijf in zijn hoofd en hart.

